

folkningen. Saa maa Tinget afgøre, om det anser dette for et Fremskridt eller ikke. Jeg ønsker, at man lige saa lidt fra Folketingets Side lader Sagen ligge hen, som man anerkender, at det er berettiget fra Landstingets Side at gøre det tilsvarende. Jeg synes, Forholdet er ganske lige, den ene Part har Ret til at sige det samme som den anden. Naar vi ikke ville behandle et Lovforslag, fordi vi anser det for uheldigt, har Landstinget Ret til at sige det samme, naar det ikke behandler et, at det er, fordi det anser Lovforslaget for uheldigt. Jeg vil altsaa blot henstille, at Lovforslaget faar en saadan Behandling, at det vil kunne siges om os, at vi have udført det Arbejde, der paahviler os, naar vi skulle undersøge, hvad der tjener til Befolkningens Vel.

Ellinger: Det er ikke, fordi det er af synderlig Betydning, men jeg vil dog gerne, da det ærede Medlem (A. Nielsen) lige over for mig før fæstede sig ved to af de Ting, jeg har nævnt, gøre opmærksom paa, at han har misforstaaet mig. Naar jeg har sagt, at man i sin Tid gik over fra Lod til Kvint, har jeg kun anført dette som et Eksempel paa, at man tidligere har haft for Øje, at det er naturligt, at de Størrelser, man har at gøre med i det praktiske Liv, blive inddelte paa samme Basis, som vort Talsystem hviler paa, Titalssystemet. Jeg har ikke sagt, at Overgangen til det ny System vilde gaa som Fod i Hose. Det, jeg nævnte, var, at naar man i Fremtiden af en vis opgiven Rumstørrelse skal beregne dens Vægt, saa vel som naar man skal gaa den omvendte Vej, vil denne Beregning efter det ny System gaa som Fod i Hose. I øvrigt anerkender jeg fuldt ud, og det maa man nødvendigvis gøre, at Befolkningen rundt om vil have Vanskelighed i en Del Aar ved at komme igennem det nye System. Men vi skulle en Gang til at paaføre Befolkningen denne Vanskelighed, vi kunne ikke i Længen holde os udenfor, og derfor har jeg sagt, at jeg lægger stor Vægt paa, hvad d'Hrr. udtale med Hensyn til dette Punkt, de, som komme rundt omkring i de forskellige Dele af Landet, at man ikke kan gaa let hen over Vanskelighederne, men maa tillægge dem en vis Betydning. Jeg har tillige udtalt det Haab, at d'Hrr.s Vidnesbyd maatte samstemme med den Opfattelse, jeg har, at det nu vil være muligt at gennemføre Foranstaltningen uden at lægge Befolkningen store Vanskeligheder i Vejen.

A. Nielsen: Til de sidste Udtalelser har jeg, det ligger i Forholdets Natur, ikke noget at føje. Jeg begærede Ordet for et Øjeblik siden i Anledning af de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) om Visnepolitik. Jeg gentager, hvad jeg over for dette Spørgsmaal før har hævdet, at Visnepolitik kan være berettiget. Det kommer an paa de Sager, som ere Genstand for den, og det kommer an paa Stemningen i Befolkningen, hvorvidt man ved at visne de forskellige Sager derved vinder Stemning for sig eller ikke. Naar det ærede Medlem mente, at Landstinget kan henvise til, at vi ikke fremme dette Forslag og derfor kan hensylte andre Sager, som fra den almindelige Befolknings Side blive satte højt i Værdi, saa kan jeg ikke med min bedste Vilje indrømme Rigtigheden af denne Betragtning. Og endelig har jeg den praktiske Bemærkning at gøre hertil, at det drejer sig ikke om, hvorvidt vi ville behandle denne Sag mer eller mindre indgaaende i et Udvalg, thi naar vi endelig ere til Sinds at ville have Sagen fremmet, fordrer den virkelig ikke lange og dybsindige Overvejelser. Saaledes som den foreligger her for os efter at have været drøftet i Rigsdagen i en lang Aarrække, maatte den kunne fremmes, havde jeg nær sagt, uden Udvalg. Jeg tænker, at der næsten ikke skulde være noget i Vejen derfor. Spørgsmaalet er kun, om vi ere enige om, hvorvidt Tiden nu er inde til at fremme denne Sag eller ej, og naar vi derfor lægge den i Udvalg, er dette kun et Udtryk for, at Tinget mener, at Tiden endnu ikke er inde dertil. Det finde vi, at vi i den almindelige Befolknings Interesse kunne staa os ved at gøre, og naar Landstinget tror at staa sig ved at visne de store og betydelige Sager i den Formening, at det ogsaa gør det i den almindelige Befolknings Interesse — ja, saa kunne vi for saa vidt sige, at vi ere kvit med hinanden. Jeg tvivler imidlertid om, at Landstinget staa sig saa godt ved sin Visnepolitik, som vi gøre det paa visse Felter, og desuden er der det at sige, at Landstinget har fordømt Visnepolitikken i tidligere Tid, medens det nu har knæsat den, men det ligger jo uden for den foreliggende Sag.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): De fleste ærede Talere have givet Lovforslagets deres Anbefaling. Det kan jeg kun takke for, og jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, som i saa Henseende ere fremkomne fra ærede Medlemmers Side.